

Från Sveriges delegation vid Europarådets parlamentariska församling

Sammanfattning

Europarådets parlamentariska församling har under 2011 bl.a. debatterat den arabiska våren, både ur demokratisk och humanitär vinkel, reformeringen av Europarådet, Europadomstolens arbete, EU:s kommande anslutning till Europakonventionen och utvecklingen i flera av organisationens medlems- och grannländer. Församlingen antog under året 72 resolutioner, 39 rekommendationer och två yttranden. Den svenska delegationen deltog mycket aktivt i debatterna i församlingen, skrev motioner, upprättade rapporter och var valobservatörer. Församlingen välkomnade under 2011 två nya parlament, Marocko och Palestinas nationella råd, som erhöll statusen ”demokratipartner”.

Riksdagens Europarådsdelegation överlämnar den bifogade redogörelsen för verksamheten inom den parlamentariska församlingen under 2011. Till redogörelsen är fogad en förteckning över de rekommendationer, resolutioner och yttranden som antagits av församlingen under perioden.

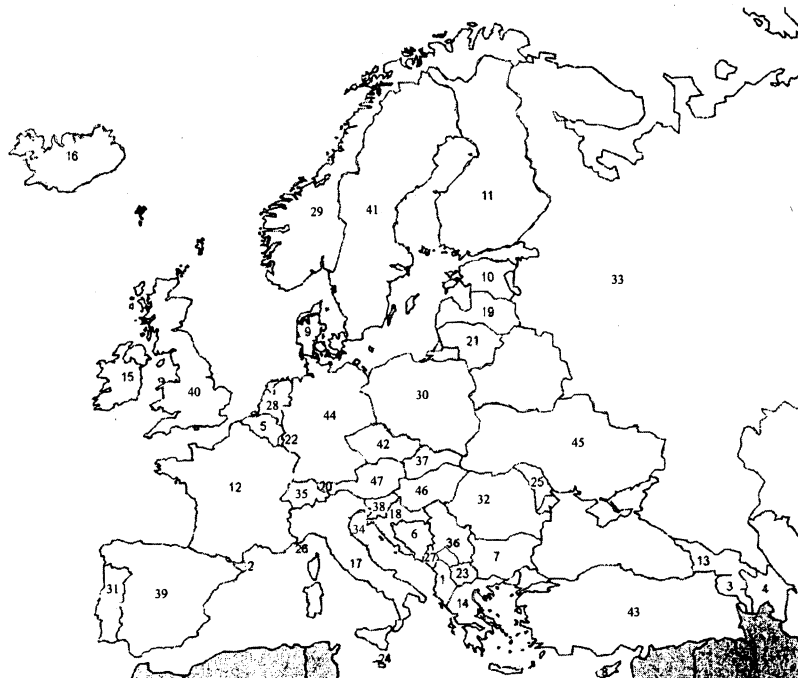
Stockholm den 1 mars 2012

På delegationens vägnar

Marietta de Pourbaix-Lundin

Eva Östlund

Europarådets medlemsstater 2011

1 Albanien, 2 Andorra, 3 Armenien, 4 Azerbajdzjan, 5 Belgien, 6 Bosnien och Hercegovina, 7 Bulgarien, 8 Cypern, 9 Danmark, 10 Estland, 11 Finland, 12 Frankrike, 13 Georgien, 14 Grekland, 15 Irland, 16 Island, 17 Italien, 18 Kroatien, 19 Lettland, 20 Liechtenstein, 21 Litauen, 22 Luxemburg, 23 Makedonien, 24 Malta, 25 Moldavien, 26 Monaco, 27 Montenegro, 28 Nederländerna, 29 Norge, 30 Polen, 31 Portugal, 32 Rumänien, 33 Ryssland, 34 San Marino, 35 Schweiz, 36 Serbien, 37 Slovakien, 38 Slovenien, 39 Spanien, 40 Storbritannien, 41 Sverige, 42 Tjeckien, 43 Turkiet, 44 Tyskland, 45 Ukraina, 46 Ungern, 47 Österrike.

Demokratipartner i församlingen: Marocko, Palestinas nationella råd

Observatörer i församlingen: Israel, Kanada, Mexiko

Observatörer i ministerkommittén: Heliga stolen, USA, Kanada, Mexiko, Japan

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Europarådets medlemsstater 2011	2
Innehållsförteckning.....	3
1 Europarådet och dess institutioner	6
1.1 Den parlamentariska församlingens roll och uppgifter.....	6
1.1.1 Sammansättning	6
1.1.2 Samspel mellan ministerkommittén och den parlamentariska församlingen	7
1.1.3 De politiska grupperna	8
1.1.4 Församlingens externa relationer.....	8
1.2 Budget.....	8
1.3 Reformering av verksamheten.....	9
1.4 Europakonventionen och Europadomstolen	9
1.4.1 Avskaffandet av dödsstraffet	10
1.5 Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter	11
1.6 Kommittén för förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling	11
1.7 Venedigkommissionen	11
2 Den parlamentariska församlingens verksamhet 2011	13
2.1 Den svenska delegationen	13
2.1.1 Delegationens möten	14
2.1.2 Fördjupningsområden.....	14
2.1.3 Övriga initiativ	14
2.2 Granskning av åtaganden	15
2.2.1 Granskningsutskottets årsrapport	15
2.2.2 Demokratins tillstånd i Ungern.....	16
2.2.3 Georgiens uppfyllande av sina åtaganden gentemot Europarådet	16
2.2.4 Hur de demokratiska institutionerna i Armenien fungerar	16
2.2.5 Valövervakning	17
2.3 Politiska frågor.....	17
2.3.1 Utvecklingen i Vitryssland	17
2.3.2 Situationen i Tunisien.....	17
2.3.3 Aktuell debatt: situationen i Nordafrika	18
2.3.4 Marocko får status som ”partner för demokrati”	18
2.3.5 Aktuell debatt: situationen i Syrien och Libyen	19
2.3.6 Palestinas nationella råd får status som ”partner för demokrati”	19
2.3.7 Samarbete mellan Europarådet och de framväxande demokratierna i arabvärlden	19
2.3.8 Den politiska situationen på Balkan	19
2.3.9 Europeiskt forum för demokratins framtid	20

2.4 Juridiska frågor och mänskliga rättigheter.....	20
2.4.1 Omänsklig behandling av människor och illegal organhandel i Kosovo	20
2.4.2 Verkställigheten av domar från Europadomstolen för mänskliga rättigheter	20
2.4.3 Årlig aktivitetsrapport 2010 från Europarådets kommissionär för mänskliga rättigheter	21
2.4.4 Leva tillsammans i 21:a århundradets Europa: uppföljning av Europarådets rapport	21
2.4.5 Lissabonfördragets inverkan på Europarådet.....	22
2.5 Ekonomiska frågor	22
2.5.1 EU:s östliga partnerskap och den ekonomiska utvecklingen i östra Europa	22
2.5.2 OECD:s verksamhet 2010–2011	22
2.6 Kultur och medier.....	23
2.6.1 Skydd för journalisters källor	23
2.6.2 Mediefriheten i Europa	23
2.6.3 Religiösa dimensioner av den interkulturella dialogen	23
2.7 Befolknings- och flyktingfrågor	24
2.7.1 Ensamkommande flyktingbarn i Europa – frågor om ankomst, vistelse och återvändande	24
2.7.2 Den storskaliga ankomsten av immigranter, asylsökande och flyktingar till Europas sydkuster	24
2.7.3 Asylsökande och flyktingar	24
2.7.4 Papperslösa barn	25
2.8 Sociala frågor och hälso- och familjefrågor.....	25
2.8.1 Övervakningen av åtaganden i fråga om sociala rättigheter.....	25
2.8.2 Främja ett aktivt åldrande – kapitalisera på äldre människors arbetspotential	25
2.8.3 Parlamentens roll i stärkandet och utvecklingen av sociala rättigheter i Europa	26
2.8.4 Mot en europeisk ramkonvention om ungdomars rättigheter.....	26
2.8.5 Könnsselektion före födseln	26
2.9 Miljöfrågor	27
2.9.1 Elektromagnetiska fält och dess effekter på miljön	27
2.9.2 Väpnade konflikters inverkan på miljön	27
2.10 Jämställdhet	27
2.10.1 Fler kvinnor i ekonomiska och sociala beslutsfattande organ	27
2.10.2 Reglering av våldspornografi och bekämpandet av barnpornografi	28
2.11 Europarådets kampanjer	28
2.11.1 Bekämpning av familjerelaterat våld	28

2.11.2 Kampanj för att stoppa sexuellt våld mot barn	29
2.12 Priser och utmärkelser	29
2.12.1 Europapriset	29
2.12.2 Pris för mänskliga rättigheter	30
Den svenska delegationen	31
Europarådets parlamentariska församlings gästtalare 2011	35
Förteckning över församlingens beslut 2011	36

1 Europarådet och dess institutioner

Europarådet har sedan sin tillkomst för 62 år sedan varit en huvudaktör när det gäller att skapa en gemensam europeisk värdegrund baserad på krav på mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer. Europarådets uppdrag är att åstadkomma ett fastare samarbete mellan medlemmarna bl.a. genom att upprätta internationella konventioner och rekommendationer. Genom sina 211 konventioner är Europarådet en viktig normgivande institution inom europeisk politik.

Sverige var en av grundarna när Europarådets stadgar undertecknades av tio västeuropeiska stater i London den 5 maj 1949. Efter Berlinmurens fall har Europarådets medlemskrets mer än fördubblats. Vid årsskiftet 2011/12 hade Europarådet 47 medlemsländer. Samtliga europeiska stater utom Vitryssland och Kosovo ingår i rådet. Stöd för och uppföljning av den samhälleliga utvecklingen i Öst- och Centraleuropa har varit en viktig del av arbetet i den parlamentariska församlingen under utvidgningen. Medlemskap i Europarådet bidrar till att stärka de rättsstatliga institutionerna och främjar säkerställandet av de mänskliga fri- och rättigheterna i medlemsländerna.

EU:s utvidgning och fördjupade integration har av Europarådets parlamentariska församling setts som en fråga som direkt påverkar Europarådets egen framtid och dess roll i det europeiska samarbetet. En majoritet av länderna inom Europarådet utgörs numera av EU-medlemmar. Förändringarna i Europas samarbetsstrukturer ställde Europarådet inför utmaningar som ledde till ett tredje toppmöte mellan medlemsländernas stats- och regeringschefer i maj 2005. Det tredje toppmötet lade grunden för en reformprocess med syfte att skapa tydligare och effektivare organisation med fokus på kärnuppdraget att främja de grundläggande värdena: respekten för de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatens principer.

Europarådet arbetar på tre politiska nivåer: ett beslutande och verkställande organ, ministerkommittén, ett rådgivande och pådrivande organ, den parlamentariska församlingen, och ett organ för samarbete på lokal och regional nivå – den europeiska kongressen för lokala och regionala organ, kommunalkongressen.

1.1 Den parlamentariska församlingens roll och uppgifter

1.1.1 Sammansättning

Den parlamentariska församlingen var den första i sitt slag i Europa. Även om den från början kallades den rådgivande församlingen, har man successivt gått över till beteckningen den parlamentariska församlingen. Ledamöterna

utses av medlemsländernas parlament och är medlemmar av dessa parlament. Antalet representanter i de nationella delegationerna fastställs i förhållande till landets invånarantal. Enligt församlingens stadga bör det underrepresenterade könet i varje delegation företräddas i minst samma utsträckning som i det nationella parlamentet. I varje fall måste minst en person i delegationen vara av det underrepresenterade könet. Sedan Montenegro blev medlem under våren 2007 är antalet delegater i församlingen 318. Det finns lika många suppleanter. Dessutom deltar parlamentariker från Israel, Kanada och Mexiko med observatörsstatus i församlingens arbete. Vidare ingår sedan 2011 Marocko och Palestinas nationella råd som ”partner för demokrati”.

Genom utvidgningen av medlemskretsen har Europarådet fått en mer heterogen sammansättning, vilket ställer speciella krav när det gäller att upprätthålla värderingar och principer. Den parlamentariska församlingen anser att det är viktigt att säkerställa att Europarådets grundläggande värderingar – och därigenom dess trovärdighet – inte försvagas. Det räcker inte med att ett land ingår en principiell förbindelse att respektera de mänskliga rättigheterna och rättsstatens principer. Församlingen har aktivt medverkat genom att förbereda kandidatländer för medlemskap, bedöma om villkoren för medlemskap är uppfyllda och bistå de nya medlemsländerna i deras demokratiska utveckling.

Ackrediteringen av ledamöter kan användas som ett instrument för att förmå medlemsländerna att fullfölja sina åtaganden. Enligt stadgan ska församlingen vid öppnandet av den årliga sessionen kontrollera och ratificera medlemmarnas och gästernas ackreditering (6 § 3). Bristande jämställdhet i delegationernas sammansättning kan leda till beslut att upphäva rösträtten för nyutnämnda delegationer.

1.1.2 Samspel mellan ministerkommittén och den parlamentariska församlingen

Europarådets beslutsfattande organ är ministerkommittén. Den svenska regeringen representeras av utrikesministern i ministerkommittén som träffas en gång per år. Däremellan representeras länderna i det löpande arbetet av ambassadörerna i Strasbourg. Ministerkommittén och den parlamentariska församlingen samverkar och växelverkar intimt för att nå de gemensamma målen. Ordföranden i ministerkommittén, tillika utrikesministern i ordförandelandet, presenterar vid varje församlingssession en översikt över verksamheten i ministerkommittén och svarar på parlamentarikernas frågor.

Församlingens ambition är att stärka den parlamentariska dimensionen inom Europarådet. För att främja öppenhet, demokratisk legitimitet och ansvarsutkrävande i Europarådet måste församlingens inflytande i beslutsprocessen bli större. De rekommendationer som församlingen antar riktar sig mot medlemsstaternas regeringar, och ministerkommittén levererar sitt svar inom sex månader.

Ordförandeskapet i ministerkommittén roterar halvårsvis från maj till november. I maj 2011 lämnade det turkiska ordförandeskapet över till Ukraina och i november tog sedan Storbritannien över.

1.1.3 De politiska grupperna

Församlingen representerar nästan hela den partipolitiska skalan i medlemsländerna, något som bidrar till dess auktoritet. Fem partigrupperingar är verk-samma inom Europarådets parlamentariska församling: den socialistiska gruppen (SOC), det europeiska folkpartiet (EPP/CD), alliansen för Europas liberaler och demokrater (ALDE), den europeiska demokratiska gruppen (EDG) samt den förenade europeiska vänstern (UEL). Endast ett trettiotal parlamentariker står utanför dessa partigrupperingar.

1.1.4 Församlingens externa relationer

Europarådets externa relationer består av samverkan med dels andra internationella organisationer, dels utomeuropeiska länder.

Formellt har församlingen samarbetsavtal eller samverkansarrangemang med en lång rad organisationer: OECD, Panafrikanska parlamentet, Europaparlamentet, Europeiska återuppbyggnads- och utvecklingsbanken EBRD, OSSE:s parlamentariska församling, Oberoende staters samväld (OSS), Interparlamentariska unionen IPU, Nordiska rådet och Latinamerikanska parlamentet. Församlingens politiska underutskott för externa relationer deltar årligen i FN:s generalförsamling.

Utomeuropeiska länder har möjlighet att genom observatörsstatus delta i Europarådets verksamhet. Det finns ett antal observatörsländer i både ministerkommittén och församlingen, dock ej identiska (se förteckningen på s. 2). Genom att ansöka om observatörsstatus anses observatörsländerna ha gjort ett politiskt åtagande att respektera och främja de universella principerna om demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatlighet. Församlingen följer upp MR-situationen i observatörsländerna som dock inte är formellt bundna att följa Europarådets normer och konventioner. För att utveckla relationerna till fler länder i grannområdena införde församlingen 2010 en ny status, ”partner för demokrati”, som kan beviljas en icke-medlemsstat. Med den statusen får delegationen delta i församlingens sessioner och möten men inte i omröstningar. Marockos parlament och Palestinas nationella råd erhöll denna status under 2011. Kirgizistan lämnade i oktober in en ansökan om att bli ”demokratipartner”.

1.2 Budget

Det är ministerkommittén som beslutar i frågor som rör Europarådets budget. Församlingen har rätt att yttra sig. Europarådets generalsekreterare Thorbjörn Jagland har under 2011 stegvis förverkligat sin genomgripande reformplan

för att stärka rådets politiska profil och tyngd samt för att rationalisera och effektivisera organisationen. En bakomliggande faktor för den omfattande reformen är krav på en restriktivare budget.

Ministerkommitténs rätt att ensam besluta om budgeten har kritiserats av församlingen som krävt att församlingen i budgetsammanhang får sådana befogenheter som motsvarar dess status och som utgör gängse prerogativ för en parlamentarisk församling.

Vid budgetdebatten under junisessionen fanns två rapporter från det ekonomiska utskottet som underlag: Europarådets budget och prioriteringar för 2012–2013 (dok. 12622, yttr. 281) och parlamentariska församlingens budget för 2012–2013 (dok. 12623, res. 1817). Församlingens anslag för 2012 är 16 406 800 euro.

Den allvarliga finansiella krisen i Europa har orsakat problem för medlemsstaterna. Församlingens president har noterat att några parlamentariker inte har kunnat fullfölja sina uppdrag inom församlingen till följd av restriktioner i vissa nationella parlament.

1.3 Reformering av verksamheten

Europarådets generalsekreterare Torbjörn Jagland påbörjade 2010 ett reformarbete som syftar till att fokusera arbetet kring Europarådets kärnfrågor demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatens principer. Arbetet har under 2011 gått in i en intensiv genomförandefas. Även inom den parlamentariska församlingen har diskussioner om reformer pågått under året för att finna nya arbetssätt med sikte på ett effektivare och mer fokuserat resultat. Reformarbetet har letts av en arbetsgrupp inom församlingen, och varje nationell delegation har getts möjlighet att inkomma med ett remissyttrande, något som den svenska delegationen har arbetat aktivt med. Den svenska delegationen utsåg inom sig en mindre arbetsgrupp som utarbetade ett omfattande remissyttrande som godkändes av hela delegationen. De flesta av synpunkterna fick gehör då församlingen vid oktobersessionen beslutade om reformen. Man strävar efter att minska antalet rapporter som församlingen behandlar och kommer därför att blir strängare i selektionen av motionsförslag som resulterar i en rapport. Antalet utskott i församlingen ska minskas från tio till åtta. Uppföljningen av redan fattade beslut ska bli bättre och rapportörens mandat utökas därför med ett år då konsekvenserna av beslutet ska studeras. Talartiden vid debatter minskas och en ”fri” debatt införs vid varje session då ledamöterna kan ta upp vilket politiskt ämne som helst. En rådgivande grupp för valobservationer kommer att inrättas med uppgift att upprätthålla kontinuiteten mellan valobservationerna och följa upp de strukturella problem som ibland uppkommer mellan de olika internationella organisationerna som samverkar under en valobservation. Ändringarna inom den parlamentariska församlingen träder i kraft i januari 2012.

1.4 Europakonventionen och Europadomstolen

Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (CETS 5) undertecknades 1950. Efterlevnaden av konventionen övervakas av Europadomstolen sedan 1959. Europadomstolen har sitt säte i Strasbourg och är sammansatt av 47 domare, en från varje land som tillträtt Europakonventionen. Medlemsländernas regeringar har rätt att nominera kandidater till domare, men valet sker i den parlamentariska församlingen. Församlingens riktlinjer vid val av nya domare till Europadomstolen anger att nomineringsförfarandet i medlemsstaterna bör vara öppet och att både män och kvinnor ska finnas representerade bland de tre kandidaterna. Kandidaterna ska ha erfarenhet av arbete inom MR-sektorn. Mandatet för den svenska domaren, Elisabet Fura, löper ut under 2012.

Som en följd av Europarådets utvidgning har antalet domstolsärenden ökat kraftigt. Upprepade varningar har framförts i församlingen om att Europadomstolen riskerar att förlora sin trovärdighet om eftersläpningen i ärendehantering fortsätter att växa. Samtidigt har det betonats att det är medlemsländernas gemensamma ansvar att garantera att domstolen kan arbeta effektivt även fortsättningsvis. Europadomstolens roll är endast subsidiär. Medlemsstaterna är bl.a. skyldiga att se till att det finns effektiva nationella rättsmedel och att nationell lagstiftning är förenlig med konventionen.

Protokoll nr 14 till Europakonventionen (CETS 194), som trädde i kraft den 1 juni 2010, möjliggör effektivare ärendehantering i domstolen men fortfarande ligger ca 140 000 mål och väntar på behandling. Sveriges ambassadör vid Europarådet, Carl-Henrik Ehrenkrona, har utsetts att leda en arbetsgrupp för domstolsreformer (GT-Suivi.Interlaken).

1.4.1 Avskaffandet av dödsstraffet

Rätten till liv är en mänsklig rättighet, och respekt för liv tillhör Europarådets grundläggande värderingar. Därför ställer Europarådet kategoriska krav på dödsstraffets avskaffande och har som mål att avskaffa dödsstraffet inte bara i Europa utan i hela världen. Europarådet har bidragit till att Europa är en zon där dödsstraffet har avskaffats, med ett undantag: Vitryssland, som står utanför Europarådet och är det sista landet i Europa som fortfarande verkställer dödsstraff. Förekomsten av dödsstraff i några observatörländer har varit föremål för intensiv bevakning i församlingen som kontinuerligt kritiserat tillämpningen av dödsstraff i USA och Japan, båda observatörländer i Europarådet.

Vid årsskiftet 2011/12 hade 46 av rådets 47 medlemsstater ratificerat tilläggsprotokoll nr 6 till Europakonventionen som förbjuder dödsstraff (CETS 114). Det är enbart Ryssland som inte gjort det, men inga avrättningar har dock genomförts i landet sedan 1996. Genom tilläggsprotokoll nr 13 till Europakonventionen (CETS 187) har dödsstraffet förbjudits även för brott som begåtts i krigstid och när det råder fara för krig.

Ett beslut om en europeisk dag mot dödsstraffet fattades av Europarådet under 2007, och den infaller den 10 oktober.

1.5 Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter

I MR-kommissariens mandat ingår att främja utbildning och ökad medvetenhet i Europarådets medlemsländer om mänskliga rättigheter, identifiera eventuella brister i lagar och regler, samt främja effektiv respekt för de mänskliga rättigheterna så som de fastställts i Europarådets olika instrument. Församlingens stöd till MR-kommissarien är stort och institutionens raska och stadiga framsteg sedan den inrättades 1999 har kontinuerligt fått beröm. MR-kommissarien arbetar oberoende, och hans oberoende ställning anses vara en styrka och en förutsättning för genomförandet av kommissariens uppdrag. Samarbete med institutioner utanför Europarådet är dock viktigt för uppdraget – särskilt med EU, UNHCR, FN:s flyktingkommissarie och OSSE. MR-kommissarien Thomas Hammarbergs mandat löper ut den sista mars 2012. Församlingen kommer att rösta fram en ny MR-kommissarie under januari-sessionen 2012 utifrån en kortlista bestående av tre namn som ministerkommittén föreslår.

1.6 Kommittén för förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling

Den europeiska konventionen om förhindrande av tortyr och annan omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning (CETS 126) antogs av ministerkommittén 1987 och trädde i kraft den 1 februari 1989. Konventionen bygger på artikel 3 i Europakonventionen till skydd för mänskliga rättigheter och har ratificerats av samtliga medlemsstater.

Europeiska kommittén för förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling (CPT), som upprättats enligt konventionen för att undersöka behandlingen av frihetsberövade, inledde sin verksamhet 1990. Kommitténs uppgift är att besöka fängelser, häkten, slutna psykiatriska anstalter och övriga inrättningar i medlemsländerna för att undersöka hur de frihetsberövade behandlas. Kommittén består av en representant för varje medlemsland. Medlemmarna är oberoende experter. De nationella delegationerna nominerar kandidaterna till CPT, men valet sker i ministerkommittén.

Sveriges representant i CPT är doktor Stefan Weinberg Krakowski. Hans mandatperiod sträcker sig till den 19 december 2013.

1.7 Venedigkommissionen

Venedigkommissionen är ett oberoende expertorgan inom Europarådet som funnits sedan murens fall 1990. Arbetet är inriktat på konstitutionella och andra rättsliga frågor av särskild betydelse för demokratiutvecklingen. Venedigkommissionen bistår medlemsländer och även andra stater genom att bl.a. ta fram nya demokratiska författningar och erbjuda rådgivning om t.ex. valfrågor, mänskliga rättigheter och oberoende domstolar. Marietta de Pourbaix-Lundin är invald som suppleant i Venedigkommissionens styrelse.

2 Den parlamentariska församlingens verksamhet 2011

Europarådets parlamentariska församling möttes i fyra delsessioner under 2011. Samtliga hölls i Strasbourg. Delsessionerna ägde rum den 24–28 januari, den 11–15 april, den 20–24 juni och den 3–7 oktober. Det ständiga utskottet, som beslutar på församlingens vägnar mellan delsessionerna, sammanträdde den 11 mars i Paris, Frankrike, den 27 maj i Kiev, Ukraina, och den 25 november i Edinburgh, Storbritannien.

Vid de fyra delsessionerna debatterades utskottens rapporter, lämnades rekommendationer till ministerkommittén, antogs resolutioner och direktiv, gjordes uttalanden i aktuella frågor samt debatterades akuta politiska frågor. De rapporter som lades fram för församlingen och det ständiga utskottet hade förberetts av tio fackutskott eller deras underutskott som sammanträtt i Strasbourg, i Paris eller i något av medlemsländerna på inbjudan av respektive lands parlament. Europarådet ska enligt artikel 1 i sin stadga (CETS 1) – utöver att värna de mänskliga rättigheterna – dryfta frågor av gemensamt intresse bl.a. på de ekonomiska, sociala, kulturella, vetenskapliga, juridiska och administrativa områdena. Det ingår i Europarådets roll att fokusera på de mest utsatta samhällsgruppernas villkor och rättigheter. Bland dessa grupper märks äldre, sjuka, handikappade, barn, kvinnor, minoriteter, flyktingar, tvångsförflyttade och katastrofoffer.

Vid sidan av utskotten har församlingens styrelse (byrån), de politiska gruppledarnas samordningsgrupp och delegationsordförandena en viktig roll när det gäller att dra upp riktlinjer för församlingens verksamhet.

Församlingens president väljs av församlingen för en mandatperiod på ett år med möjlighet att omväljas en gång för ytterligare ett år. Som president för församlingen 2011 omvaldes den turkiske parlamentarikern Mevlüt Çavuşoğlu (EDG). Han är församlingens 25:e president. Församlingen väljer också 20 vicepresidenter på roterande basis.

Europarådets parlamentariska församlings generalsekreterare väljs av församlingen på förslag av ministerkommittén (63 §) för en mandatperiod på fem år. Wojciech Sawicki tillträdde sin tjänst som generalsekreterare för den parlamentariska församlingen den 1 februari 2011.

2.1 Den svenska delegationen

De svenska ledamöternas deltagande vid sessioner och utskottsmöten fortsätter att vara högt. Enligt församlingssekretariatets statistik hamnade det svenska deltagandet vid omröstningarna under 2011 på andra plats. Delegationens sammansättning återfinns i en bilaga.

2.1.1 Delegationens möten

Delegationen har under 2011 haft fem delegationsmöten, två möten med den svenska delegationen till Europarådets kongress för lokala och regionala organ (CLRAE) samt ett lunchmöte med ordföranden för den franska Europarådsdelegationen, Jean-Claude Mignon. I samband med sessioner har delegationen haft frukostmöten samt fått rapporter om ministerkommitténs arbete av ambassadör Carl-Henrik Ehrenkrona vid Sveriges ständiga representation vid Europarådet. Delegationen träffade Europarådets generalsekreterare Thorbjörn Jagland när han besökte Sverige den 18 maj. Delegationen uttryckte sitt stöd för Jaglands omfattande reformarbete.

2.1.2 Fördjupningsområden

Delegationen har under året valt ut några Europarådsrelaterade områden att fördjupa sig i och har i samband med sessionerna träffat personer som är aktiva inom dessa områden. Den svenska domaren vid Europadomstolen för mänskliga rättigheter, Elisabet Fura, informerade delegationen vid ett tillfälle om domstolens arbete och aktuella framtidsfrågor. Vidare har den svenska delegationen träffat Europarådets amordnare för romafrågor, Joeren Schokkenbroek, för att informera sig om Europarådets pågående arbete med att förbättra romernas situation i Europa. Bland annat utbildas flera hundra s.k. romamedlare som ska stödja romer vad gäller utbildning, arbete, boende och hälsa. Delegationen har även träffat Europarådets MR-kommissionär Thomas Hammarberg för att bl.a. diskutera romernas situation i Europa, MR-aktivisters situation i Vitryssland, utvecklingen i Ungern, asylprocessen i Grekland och utvecklingen på medieområdet i Turkiet.

2.1.3 Övriga initiativ

På svenskt initiativ informerade Europeiskt teckenspråkscenter (baserat i Örebro) om sin verksamhet på plats i Strasbourg under en sessionsvecka. De arbetar med att filma tecken för att upprätta ett visuellt europeiskt teckenspråkslexikon på internet, vilket det finns ett stort behov av eftersom alla teckenspråk är nationella.

Svenska delegationen stod värd för en middag i juni för övriga nordiska länders representanter till församlingen och deras ambassadörer. Värdskapet för de nordiska middagarna är roterande, och 2012 är det Finland som står på tur. Vidare arrangerade den svenska delegationen en middag för de baltiska ländernas representanter till församlingen och deras ambassadörer. Detta var det första initiativet till ett ökat svensk-baltiskt utbyte under sessionerna.

2.2 Granskning av åtaganden

Uppföljning och kontroll av att medlemsländernas åtaganden fullgörs har utgjort en väsentlig del av Europarådets verksamhet sedan antalet medlemsstater började öka på 1990-talet. Församlingens granskningsutskott har varit verksamt sedan april 1997 (res. 1115) och har till uppgift att kontinuerligt granska att alla medlemsländer respekterar Europarådets grundläggande principer och uppfyller de åtaganden som gjorts i samband med att landet blivit medlem.

En granskning av ett medlemsland inleds med ett skriftligt yttrande från två rapportörer som utsetts av utskottet och som ska representera olika politiska grupperingar. Två ledamöter från det granskade landets nationella delegation ingår också i granskningsutskottet, men utan rätt att delta i utskottets voteringar. Verksamheten i granskningsutskottet bygger dels på samarbete med de nationella delegationerna, dels på dialog med ministerkommitténs granskningsenhet. Framgångsrik granskning förutsätter samarbetsvilja från det granskade landets och dess myndigheters sida. För att skaffa sig en detaljerad bild över utvecklingen besöker utskottsdelegationer de aktuella länderna.

Granskningsutskottets ledamöter nomineras av de fem politiska grupperna (i motsats till de andra utskotten där medlemmarna utses av de nationella delegationerna) och utses av byrån. Härutöver ingår ordförandena i de politiska och juridiska utskotten i kraft av sitt ämbete. Granskningsutskottets möten är inte offentliga.

2.2.1 Granskningsutskottets årsrapport

Årsrapporten (dok. 12634, res. 1827) låg till grund för den årliga debatten om läget för demokratin i Europa. Årsrapporten redogjorde för granskningar av tio länder: Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Bosnien och Hercegovina, Georgien, Moldavien, Montenegro, Ryssland, Serbien och Ukraina. Utskottet gör besök på plats i de länder som är föremål för granskning och skaffar sig därigenom en detaljerad bild av utvecklingen i dessa länder. Samarbetet får sin konkreta innebörd när det berörda landet genomför och tillämpar granskningsrapportens rekommendationer. Att landet i fråga genomför dessa rekommendationer följs upp genom en dialog med landet som påbörjas ett år efter att granskningen har avslutats. En sådan dialog pågår mellan utskottet och fyra medlemsländer: Bulgarien, Turkiet, Monaco och Makedonien. Utöver dessa hade elva länder, som inte omfattas av något övervakningsförfarande, bedömts i detalj: Norge, Polen, Portugal, Rumänien, San Marino, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sverige, Schweiz och Storbritannien. Sverige kritiserades för bristande insyn vad gäller finansieringen av politiska partier.

2.2.2 Demokratins tillstånd i Ungern

En aktuell debatt hölls om Ungerns demokratiska utveckling. Svenska delegationens vice ordförande, Björn von Sydow, som inledde debatten sade att man bör starta en granskning av hur Ungern lever upp till principerna om demokrati och mänskliga rättigheter. Kerstin Lundgren gjorde ett inlägg där hon bad de närvarande att uppmärksamma de oroväckande förändringarna i konstitutionen och medielagarna som har införts under senare tid. På initiativ av stora delar av den svenska delegationen lades en motion om att inleda ett granskningsförfarande. Granskningsutskottet beslutade senare att inleda en förundersökning av hur Ungern lever upp till principerna om demokrati och mänskliga rättigheter för att avgöra om en ordinarie granskning ska inledas. Kerstin Lundgren utsågs till en av två rapportörer för förundersökningen.

2.2.3 Georgiens uppfyllande av sina åtaganden gentemot Europarådet

Under aprilsessionen togs Georgiens uppfyllande av sina åtaganden gentemot Europarådet upp (dok. 12554, res. 1801). I debatten kom det fram att Georgien gjort åtskilliga framsteg exempelvis vad gäller stärkandet av domstolarna och parlamentet. Man har även stärkt det lokala styret och arbetar mot korruptionen i landet. Det finns dock ett antal områden där man fortfarande inte gjort betydande framsteg, såsom att göra domare mer självständiga samt utredningar av brott mot mänskliga rättigheter i samband med kriget 2008. Trots landets framåtskridande rekommenderade utskottet att man fortsätter övervakningen av Georgien. Kerstin Lundgren betonade att det krävs mer arbete för ett effektivt och rättvist domstolsväsende i landet. Marietta de Pourbaix-Lundin talade om behovet av en reform av vallagen, att befolkningens förtroende för domstolsväsendet är lågt samt att ägarskapet av medierna i landet bör vara transparent. Det noterades även att Tina Acketoft har utsetts till rapportör för att studera de humanitära konsekvenserna av kriget mellan Ryssland och Georgien.

2.2.4 Hur de demokratiska institutionerna i Armenien fungerar

Församlingen debatterade de demokratiska institutionernas tillstånd i Armenien (dok. 12710, res.1837). Församlingen välkomnade den senaste allmänna amnestin i Armenien som har inneburit att alla de personer som fängslades vid upploppen i mars 2008 nu är fria. En konstruktiv dialog mellan oppositionen och den regerande koalitionen har inletts. Övervakningen av utvecklingen i Armenien kommer att fortsätta med oförminskad styrka. Kerstin Lundgren, som talade för sin politiska grupp i debatten, underströk vikten av ett oberoende rättssystem och att straffrihet är en oacceptabel företeelse. Utökad medie- och yttrandefrihet måste komma till stånd i landet.

2.2.5 Valövervakning

Valövervakning är ett komplement till granskningen av att medlemsländernas åtaganden fullgörs. Parlamentariska församlingen har under de senaste åren engagerat sig i ett stort antal valövervakningsinsatser framför allt i Central- och Östeuropa, oftast i samarbete med Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och Europaparlamentet. Valövervakning sker i olika delar av landet där parlamentarikerna på plats i vallokaler övervakar valtillfället, förseglingen av röstsedlarna och rösträkningen.

Parlamentariker som valövervakare bedöms politiskt vara av stor betydelse trots att de nästan enbart deltar som korttidsobservatörer. Den parlamentariska församlingen har under 2011 sänt valövervakare enligt följande:

- Kazakstan, presidentval den 3 april
- Makedonien, parlamentsval den 5 juni (Lennart Axelsson deltog)
- Turkiet, parlamentsval den 12 juni (Kerstin Lundgren ledde församlingens valobservatörsdelegation)
- Bulgarien, presidentval den 23 oktober
- Tunisien, parlamentsval den 23 oktober (Lennart Axelsson deltog)
- Kirgizistan, presidentval den 30 oktober
- Marocko, parlamentsval den 25 november
- Ryssland, parlamentsval den 4 december (Marietta de Pourbaix-Lundin och Kerstin Lundgren deltog).

2.3 Politiska frågor

2.3.1 Utvecklingen i Vitryssland

Under en brådskande debatt om situationen i Vitryssland efter presidentvalet i december 2010 uttrycktes bestörtning över en aldrig tidigare skådad våg av våld och förföljelse som följde tillkännagivandet av valresultatet. Församlingen uppmanade i en resolution de vitryska myndigheterna att omedelbart frige alla oppositionskandidater, journalister och människorättsaktivister som arresterats av politiska skäl och krävde att det måste bli ett slut på alla trakasserier och hotelser som fortfarande pågår (dok. 12494, res. 1790). Den svenska delegationen fick i resolutionstexten med ett tillägg om att det ska finnas tillfälliga fristäder för hotade grupper. Marietta de Pourbaix-Lundin försvarede detta tillägg i debatten.

2.3.2 Situationen i Tunisien

Efter den stora proteströrelsen i Tunisien i januari 2011, som satte stopp för Ben Alis 23-åriga styre över landet och ledde till att man satte samman en ny regering, antog den parlamentariska församlingen en resolution vid januari-sessionen. I denna uppmanades Tuniens politiska krafter att påbörja demokratiska reformer utan dröjsmål för att inte svika befolkningens förväntningar

(dok. 12497, res. 1791). Carina Hägg underströk också i den brådskande debatten att kvinnornas rättigheter särskilt måste bevakas i den svåra övergångsfasen.

I de texter som församlingen antog vid junisessionen vad gäller situationen i Tunisien (dok. 12624, rek. 1972, res. 1819) slogs det fast att Europarådet måste göra allt man kan för att stödja demokratiutvecklingen i Tunisien, inte minst genom praktiskt stöd inför kommande val. Församlingen ansåg att det framtida tunisiska parlamentet skulle kunna överväga att ansöka om ”partnerskap för demokrati” hos församlingen. Man uppmanade också ministerkommittén att eventuellt skapa en särskild status för länderna i södra och östra Medelhavsområdet. Carina Hägg underströk återigen i debatten att jämställdheten mellan kvinnor och män inte får glömmas bort under den pågående reformprocessen i Tunisien och i utformandet av en ny konstitution och nya lagar.

2.3.3 Aktuell debatt: situationen i Nordafrika

Den aktuella debatten under aprilsessionen behandlade situationen i Nordafrika. Det framhölls att den bästa metoden att minska antalet asylsökande är att förbättra deras livsvillkor i deras respektive hemländer. Europa bör fokusera på hur man kan förbättra situationen i Nordafrika och stödja de människor som kämpar för demokrati, inte bara i Nordafrika, utan över hela arabvärlden.

Kerstin Lundgren underströk att vi tydligt måste uttala vårt stöd för dem som kämpar för demokrati och mänskliga rättigheter i Nordafrika och att två viktiga verktyg för att inspirera till förändring är dels PACE:s nya medlemsstatus ”partnerskap för demokrati”, dels Venedigkommissionen. Carina Hägg påpekade att vi i kampen för frihet och demokrati i Nordafrika inte ska bortse från kvinnans ställning, och att detta är ett tillfälle att få kvinnors rättigheter erkända.

2.3.4 Marocko får status som ”partner för demokrati”

Den parlamentariska församlingen beslutade att bevilja parlamentet i Marocko status som ”partner för demokrati” (dok. 12625, res. 1818), vilket innebär att det blir det första parlament som tilldelas denna status som inrättades av PACE i januari 2010. Statusen kan endast beviljas en icke-medlemsstat. Församlingen välkomnade Marockos engagemang för djupa konstitutionella, institutionella, politiska och rättsliga reformer. Församlingen föreslog samtidigt en rad specifika åtgärder som man ansåg viktiga för att stärka demokratin, rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna i Marocko. Man beslutade att inom två år granska vad som uppnåtts av det marockanska parlamentets politiska åtaganden och bedöma framstegen i reformarbetet. Relationen mellan Västsahara och Marocko nämndes kort men kommer att behandlas av församlingen i en separat rapport framöver.

2.3.5 Aktuell debatt: situationen i Syrien och Libyen

En aktuell debatt hölls om de politiska och humanitära konsekvenserna av situationen i Syrien och Libyen. Det konstaterades att FN:s säkerhetsråd antagit en resolution om Libyen men inte om Syrien och att det internationella ansvaret att skydda en civilbefolkning, ”responsibility to protect”, som slogs fast av FN 2005, nu tillämpats i fallet Libyen. Kerstin Lundgren ansåg, liksom flera andra talare i debatten, att FN:s säkerhetsråd måste anta en resolution även om Syrien.

2.3.6 Palestinas nationella råd får status som ”partner för demokrati”

Palestinas nationella råds (PNC) ansökan om statusen ”partner för demokrati” i Europarådets parlamentariska församling debatterades och accepterades vid oktobersessionen (dok. 12711, res. 1830). I och med partnerskapet bekräftar Palestinas nationella råd sin vilja att efterleva Europarådets grundläggande värderingar om mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer. Partnerskapet innebär att representanter från Palestinas nationella råd kan närvara och delta i debatter i församlingen men inte rösta. Det innebär inte heller att Europarådets parlamentariska församling erkänner Palestina som stat. Carina Hägg underströk att PNC i och med detta också åtar sig att sträva efter ett pluralistiskt samhälle och uppmuntra jämlikt deltagande av män och kvinnor i det politiska livet och i samhället i stort.

2.3.7 Samarbete mellan Europarådet och de framväxande demokratierna i arabvärlden

Församlingen underströk att stabiliteten i den arabiska världen skulle förbättras om man kunde hitta lösningar på de mest centrala konflikterna som kvarstår i regionen, i synnerhet den mellan israeler och palestinier. Europarådets parlamentariska församling uppmanade medlemmarna i FN:s säkerhetsråd – särskilt Frankrike, Ryssland, Storbritannien, Bosnien och Hercegovina, Tyskland och Portugal (medlemsstater i Europarådet) – att stödja den palestinska begäran att bli ansluten till FN som fullvärdig medlemsstat (dok. 12699, res. 1831). Församlingen krävde frigivning av alla som gripits för sitt politiska demokratiarbete och välkomnade samtidigt framgångarna för de demokratiska krafterna i Libyen. Man uttryckte vidare sin beredvillighet att bistå vid övergången till demokrati om de libyska myndigheterna så önskar. Församlingen fördömde den syriska regimens brutala tillslag mot sitt folk och underströk att straffrihet för brott mot mänskligheten är oacceptabelt.

2.3.8 Den politiska situationen på Balkan

Björn von Sydow (S) ansvarade för rapporten för den brådskande debatten om situationen på Balkan som hölls vid oktobersessionen (dok. 12747, res. 1839). Församlingen uttryckte oro över de spänningar och konflikter som

setts i norra Kosovo och uppmanade till samarbete med Kfor och Eulex samt att myndigheterna i Belgrad och Pristina återupptar den EU-medlade dialogen. Vidare framhölls vikten av att det politiska dödläget i Bosnien-Hercegovina bryts och att man anstränger sig för att finna lösningar på den ekonomiska nedgången. Genomförandet av utslaget i Europadomstolen som slår fast att minoriteter även utanför de tre etniskt konstituerande grupperna i landet måste kunna ställa upp i val är viktigt. Slutligen behandlades utvecklingen i Albanien vilken församlingen ansåg lovande, även om det dock finns problem kvar att lösa. Vid ett utskottsmöte under sessionsveckan utsågs Björn von Sydow till rapportör för utvecklingen i Kosovo.

2.3.9 Europeiskt forum för demokratins framtid

Ett europeiskt forum för demokratins framtid inrättades genom ett beslut vid Europarådets toppmöte i Warszawa i maj 2005. Forumets uppgift ska vara att identifiera och utvärdera betydande demokratiinitiativ, utveckla standarder för demokratiutveckling och sprida kunskap bland medlemsstaterna. Forumet samlar företrädare för politiska partier, förtroendevalda på lokal, regional och nationell nivå, forskare samt enskilda organisationer m.fl. med intresse för att fördjupa och stärka demokratin. Det sjunde forumet hölls den 13–14 oktober 2011 på Cypern med det övergripande temat ”Det ömsesidiga beroendet av demokrati och social sammanhållning”. Från den svenska Europarådsdelegationen deltog Marietta de Pourbaix-Lundin.

2.4 Juridiska frågor och mänskliga rättigheter

2.4.1 Omänsklig behandling av människor och illegal organhandel i Kosovo

En rapport som väckte stor uppmärksamhet under januarisessionen var den om omänsklig behandling av människor och illegal organhandel i Kosovo (dok. 12462, res. 1782). Den parlamentariska församlingen antog en resolution där man efterlyser internationella och albanska utredningar av brott som begåtts i efterdyningarna av konflikten i Kosovo. Bland annat bör man utreda de många indikationer på att organ avlägsnades från fångar på albanskt territorium för transplantation utomlands.

2.4.2 Verkställigheten av domar från Europadomstolen för mänskliga rättigheter

De stater som ansluter sig till Europakonventionen förbinder sig att erkänna domstolens obligatoriska jurisdiktion. Att Europadomstolens domar verkställs är av stor betydelse annars kommer det system som byggts upp under Europakonventionen att undermineras. För att ta itu med problemet har församlingen föreslagit att ministerkommittén intar en striktare hållning mot de

medlemsländer som brister i verkställigheten av domar. Församlingen har vidare rekommenderat bl.a. att europeisk domstolspraxis införlivas i den nationella lagstiftningen och att myndigheterna i medlemsländerna effektiviserar verkställigheten av domar. De nationella parlamenten har uppmanats att engagera sig i att följa upp hur domstolens beslut verkställs på nationell nivå.

Den parlamentariska församlingen pekade i en resolution ut nio stater med ”stora systematiska brister” vad gäller att verkställa Europadomstolens domar, vilket orsakar upprepade kränkningar av den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter (dok. 12455, res. 1787, rek. 1955). Bulgarien, Grekland, Italien, Moldavien, Polen, Rumänien, Ryssland, Turkiet och Ukraina ansågs ha strukturella problem som orsakar oroande förseningar vid implementeringen av domar från Europadomstolen. Marietta de Pourbaix Lundin underströk i debatten att det är staterna som är skyldiga att verkställa domarna, vilket i sin tur är en nödvändighet om domstolen ska vidmakthålla sin höga status.

2.4.3 Årlig aktivitetsrapport 2010 från Europarådets kommissionär för mänskliga rättigheter

MR-kommissariens redogörelse och verksamhet debatteras regelbundet av församlingen. Vid aprilsessionen presenterade Thomas Hammarberg sin årliga rapport (CommDH(2011)4). Kommissionärens huvudsakliga teman under året har varit icke-diskriminering, mänskliga rättigheter för immigranter och flyktingar, kampen mot rasism och xenofobi, barns rättigheter och yttrandefrihet. Romernas svåra situation och straffrihet vid överfall eller till och med mord av journalister uppmärksammades också.

Efter en fråga ställd av ordföranden i den svenska delegationen Marietta de Pourbaix-Lundin om möjligheterna att stötta det civila samhället i Vitryssland, trots att landet inte är medlem i Europarådet, framkom att kommissionären avsåg att göra ett längre uttalande om utvecklingen för mänskliga rättigheter i Vitryssland ganska snart. Carina Hägg frågade vad Europarådet kan göra för att skydda kvinnor som utsätts för surrogatmödraskap mot sin vilja. Thomas Hammarberg konstaterade att det bör läggas mer tonvikt på denna sorts missbruk och att det är en aspekt som också måste behandlas i samband med flyktingdiskussioner.

2.4.4 Leva tillsammans i 21:a århundradets Europa: uppföljning av Europarådets rapport

Europarådets parlamentariska församling välkomnade Europarådets rapport ”Leva tillsammans i 21:a århundradets Europa” (dok. 12632, rek. 1975). Rapporten slår fast att mångfald är ett faktum i dagens Europa och att varje individ har rätt att behålla sin identitet samtidigt som lagarna i Europa naturligtvis måste respekteras. Församlingen betonade att även om det mångkulturella samhället står inför stora utmaningar på nationell nivå är assimilering inte ett alternativ.

2.4.5 Lissabonfördragets inverkan på Europarådet

Samtliga av EU:s 27 medlemsländer är också medlemmar i Europarådet. I och med Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 är EU skyldigt att ansluta sig till Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna och därmed skapa ett gemensamt rättsområde i Europa. Förhandlingar om en rad frågor har pågått under 2010–2011, bl.a. om EU:s roll vid tillsättande av domare till Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna. Kerstin Lundgren var församlingens rapportör om Lissabonfördragets inverkan på Europarådet och hon inledde debatten om EU:s anslutning till Europakonventionen vid junisessionen (dok. 12713, rek. 1932, res. 1836). Församlingen uppmanade parlamenten och regeringarna i medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som behövs för att en anslutning snabbt ska kunna ske, vilket i sin tur kommer att underlätta EU:s anslutning till andra viktiga Europarådskonventioner. I linje med Lundgrens slutsatser föreslog församlingen också en rad åtgärder för att förbättra samarbetet med Europaparlamentet.

2.5 Ekonomiska frågor

2.5.1 EU:s östliga partnerskap och den ekonomiska utvecklingen i östra Europa

Vid ett möte med det ständiga utskottet debatterades bl.a. en rapport om inverkan av EU:s östliga partnerskap på den ekonomiska utvecklingen i östra Europa (dok. 12521, rek. 1971, res. 1812). Det konstaterades att demokratisk och ekonomisk utveckling i partnerskapsländerna måste gå hand i hand. Europarådet, som förespråkar ett Europa utan skiljelinjer, stöder EU:s östliga partnerskap helt och fullt men ser en fara i den växande klyftan mellan eliten och resten av samhället i partnerskapsländerna. Resolutionen lyfter fram korruptionen och de svarta ekonomierna som de största problemen. Resolutionstexten förtydligades vad gäller skillnaden på kontakter med den vitryska regimen (som bör undvikas) jämfört med de övriga fem partnerländerna.

2.5.2 OECD:s verksamhet 2010–2011

Europarådets parlamentariska församling fungerar som OECD:s parlamentariska dimension. Av OECD:s 33 medlemsländer ingår nio inte i Europarådet (Australien, Kanada, Chile, Israel, Japan, Sydkorea, Mexiko, Nya Zeeland och USA), men deras parlamentariska delegationer har rätt att delta i den årliga debatten i Strasbourg om OECD:s aktiviteter. OECD:s generalsekreterare Angel Gurría medverkade vid höstsessionen i den utvidgade församlingens årliga debatt om OECD (dok. 12683, res. 1833). I en tid med en måttlig tillväxt, svaga offentliga finanser och fortsatt hög arbetslöshet i många medlemsstater anser den parlamentariska församlingen att kampen mot arbetslösheten är en av de centrala utmaningarna för OECD-ekonomierna. Församlingen uppmanar OECD att utveckla lämpliga policyråd för att förhindra en

långsiktig hög arbetslöshet. Församlingen uppmuntrar också OECD att utveckla politiska lösningar på de sociala skillnader som har förvärrats till följd av lågkonjunkturen. Man begär samtidigt ett större engagemang av OECD inom socialpolitiken. Församlingen uppmärksammar också behovet av att stärka lagstiftningen kring finansiella institutioners verksamhet och att reglera finansiella marknader och kapitalflöden i syfte att öka insynen.

2.6 Kultur och medier

2.6.1 Skydd för journalisters källor

Morgan Johansson presenterade sin rapport om skydd för journalisters källor vid januarsessionen (dok. 12443, rek. 1950). Rekommendationen till Europarådets ministerråd antogs enhälligt av de samlade parlamentarikerna och i den förklarades att utlämnande av uppgifter för att identifiera en källa ska begränsas till undantagsfall där centrala intressen för allmänheten eller en enskild person står på spel.

2.6.2 Mediefriheten i Europa

Mats Johansson utsågs vid januarsessionen till församlingens permanenta rapportör för mediefrihet i Europa. Den 12 september 2011 arrangerades ett seminarium i riksdagen för församlingens underutskott för mediefrågor. Vid seminariet diskuterades främst situationen för medierna i Ungern och Turkiet. Mats Johansson har i egenskap av rapportör för mediefrihet under året representerat den parlamentariska församlingen vid yttrandefrihetskonferenser i Bryssel, Strasbourg och Vilnius.

2.6.3 Religiösa dimensioner av den interkulturella dialogen

Under aprilsessionen debatterades grunden för interkulturell dialog ur ett religiöst perspektiv (dok. 12553, rek. 1962). De europeiska staternas kontinuerliga ansträngningar för ökad tolerans undermineras av individuella handlingar av våld och hat. Den religiösa dimensionen av den interkulturella dialogen är viktig i arbetet för demokratiska värderingar. Det är därför betydelsefullt att representanter för kontinentens religioner samlas för att skapa en kultur av samlevnad med respekt för varandra. Statliga myndigheter bör underlätta dialog genom interreligiösa projekt och Europarådet bör skapa en plattform där höga representanter från olika religioner kan bygga ett nätverk för demokrati och mänskliga rättigheter. Carina Hägg betonade i sitt anförande att politiska partier bör distansera sig från attacker på muslimer samt skilja på muslimer och muslimska extremister.

2.7 Befolknings- och flyktingfrågor

2.7.1 Ensamkommande flyktingbarn i Europa – frågor om ankomst, vistelse och återvändande

Vid aprilsessionen debatterades temat ensamkommande flyktingbarn i Europa: frågor om ankomst, vistelse och återvändande (dok. 12539, res. 1810, rek. 1969). Man uppskattar att det finns omkring 100 000 ensamkommande flyktingbarn i Europa. Syftet med migrationen är ofta att fly från krig, våld eller extrem fattigdom. I många mottagarländer möter dessa barn övergrepp och försummelse. Mottagarländernas mål bör vara att nå hållbara lösningar, såsom integrering i landet, återförening med sin familj, eller återintegrering i ursprungslandet. Fram tills detta mål är uppfyllt bör varje barn erbjudas tillgång till samma utbildning och sjukvård som andra medborgare i mottagarlandet åtnjuter. Utskottet föreslog 15 gemensamma principer som medlemsländerna ska hålla sig till vid hanteringen av ensamkommande barn. Carina Ohlsson tryckte på att en utgångspunkt för europeiska riktlinjer måste vara att beskydda ensamma migrerande barn och att inget barn ska nekas tillträde vid en gräns eller deporteras. Hon påminde också om att Europarådets medlemsstater måste skydda barn med barnets bästa som ledstjärna.

2.7.2 Den storskaliga ankomsten av immigranter, asylsökande och flyktingar till Europas sydkuster

I en brådskande debatt vid aprilsessionen behandlades den storskaliga ankomsten av immigranter, asylsökande och flyktingar till Europas sydkuster (dok. 12581, res. 1805, rek. 1967). Rapporten konstaterade att 460 000 människor flytt från Libyen till grannländer och att Europa måste hantera de humanitära aspekterna av denna flyktingström. Vidare bör Europa visa större solidaritet inom sina gränser och söka hitta långsiktiga lösningar, om man inte vill riskera instabila grannstater i söder med stora populationer av arbetslösa ungdomar utan ekonomiska utsikter. Carina Hägg framförde att kvinnor som blivit utsatta för sexuellt våld och våldtäkt under väpnade konflikter bör skyddas bättre. Detta kan göras genom att uppmuntra föredömligt beteende hos armén och polisen i drabbade länder samt genom ett ökat samarbete med FN för en mer enad respons mot sexuellt våld.

2.7.3 Asylsökande och flyktingar

Vid en gemensam debatt om asylsökande och flyktingar behandlades dels frågan om ansvarsfördelning i Europa (dok. 12630, res. 1820), dels frågan om räddningsaktioner till havs (dok. 12628, rek. 1974, res. 1821). Församlingen menade att alla europeiska regeringar har en moralisk plikt att hjälpa Malta, Italien och andra länder som hanterar de tusentals båtflyktingar som har kommit från Nordafrika under de senaste månaderna. Vidare underströk församlingen att medlemsstaterna både har en moralisk och juridisk skyldig-

het att rädda människor i nöd, och man krävde en strikt tillämpning av internationell rätt. Tina Acketoft, som ingår i församlingens grupp som ska granska den humanitära situationen för flyktingarna på den italienska ön Lampedusa, framhöll i sitt inlägg att Europa endast ser en mycket liten del av de nordafrikanska flyktingströmmarna, framför allt berörs grannländer till de konfliktdrabbade staterna. Vidare betonade hon vikten av att hantera flyktingar som individer och inte som en grupp. Mikael Cederbratt underströk i sitt anförande det gemensamma ansvaret för alla länder i Europa att hantera flyktingar på ett humant sätt.

2.7.4 Papperslösa barn

Den parlamentariska församlingen underströk i sin rekommendation om papperslösa barn att dessa först och främst ska ses som just barn och att immigrantstatusen är sekundär (dok. 12718, rek. 1985). Medlemsländerna rekommenderas att agera för att säkerställa rätten till utbildning och hälsovård samt att det ges hjälp att finna husrum. I diskussionen framhölls att även om rätten till husrum är speciellt svår att genomdriva ska detta inte vara en ursäkt för att internera barn. Ensamkommande barn ska aldrig interneras, enligt rekommendationen. Ministerkommittén rekommenderades att dra upp riktlinjer för att förverkliga rätten till utbildning och hälsovård samt att bidra till resolutionen för att rätten till husrum genomförs. Vidare underströks vikten av arbetet mot utnyttjandet av barn för kriminella ändamål. Kerstin Lundgren framhöll vikten av att barnkonventionen efterlevs.

2.8 Sociala frågor och hälso- och familjefrågor

2.8.1 Övervakningen av åtaganden i fråga om sociala rättigheter

År 2011 var det 50 år sedan den europeiska sociala stadgan antogs och 15 år sedan den reviderades. Den parlamentariska församlingen uppmuntrade medlemsstaterna att ratificera och genomföra stadgan (dok. 12441, res. 1792, rek. 1958). I debatten underströk Carina Ohlsson att den ekonomiska krisen och den ökade fattigdomen gör att den europeiska sociala stadgan är viktigare än någonsin och därmed också dess ratificering och genomförande.

2.8.2 Främja ett aktivt åldrande – kapitalisera på äldre människors arbetspotential

Den parlamentariska församlingen föreslog i en resolution en rad åtgärder för att främja ett aktivt åldrande (dok. 12431, res. 1793). Församlingen ansåg att stater bör beakta möjligheten att anta lagstiftning mot åldersdiskriminering och ta bort hinder på arbetsmarknaden så att äldre människor mer flexibelt ska kunna komma in, stanna kvar eller återvända till arbetsmarknaden. Björn von Sydow (S) stödde i sitt debattinlägg rapporten i stort, men saknade om-

nämmandet av politiska församlingar som ett viktigt område där andelen äldre personer inte står i proportion till andelen äldre i samhället.

2.8.3 Parlamentens roll i stärkandet och utvecklingen av sociala rättigheter i Europa

Vid en återkommande debatt som behandlar läget för de mänskliga rättigheterna i Europa presenterade Carina Ohlsson en rapport om stärkandet och utvecklingen av sociala rättigheter i Europa (dok. 12632, res. 1824, rek. 1976). I rapporten betonades parlamentens roll för att skydda de sociala rättigheterna som man ansåg hade försämrats då stater skär ned på de sociala utgifterna i finanskrisens spår. Särskild vikt lades vid Europarådets sociala stadga från 1961 som fastställer de sociala och ekonomiska rättigheterna. Medlemsstaterna uppmanades att anta ett nytt protokoll till stadgan som slår fast rätten till en ren och säker miljö.

2.8.4 Mot en europeisk ramkonvention om ungdomars rättigheter

Förutsättningarna för att utarbeta en ramkonvention om rättigheter för ungdomar, baserad på tio principer, debatterades vid junisessionen (dok. 12629, rek. 1978). Principerna gällde bl.a. skyddet och främjandet av ungdomars rättigheter inom områdena utbildning, sysselsättning, bostad, hälsa, kultur och idrott, deltagande i samhällslivet och den demokratiska processen. Jonas Gunnarsson välkomnade i sitt inlägg de tio principerna men varnade samtidigt för att utarbetandet av en ramkonvention riskerade att ta resurser från arbetet med att införa redan existerande regleringar på området.

2.8.5 Könnsselektion före födseln

Europarådets parlamentariska församling debatterade frågan om könssselektion före födseln vid oktobersessionen (dok. 12715, rek. 1979, res. 1829). I rapporten konstaterades att fenomenet hade nått oroväckande proportioner i Albanien, Armenien, Azerbajdzjan och Georgien. Församlingen uppmanade dessa länders myndigheter att utreda orsakerna bakom den sneda könsfördelningen vid födseln, samtidigt som man uppmanade alla medlemsstater att införa lagstiftning för att förbjuda val av kön i samband med provrörsbefruktnings och legal abort, förutom när det är motiverat för att undvika en allvarlig ärftlig sjukdom. Tina Acketoft betonade att det är uppfattningen om att kvinnan är underordnad mannen som är den grundläggande orsaken till problemet och att lösningen snarare finns i en ändring av människors inställning än i ändrad lagstiftning.

2.9 Miljöfrågor

2.9.1 Elektromagnetiska fält och dess effekter på miljön

Vid ständiga utskottets möte i maj hölls en debatt om den potentiella faran med elektromagnetiska fält och dess effekter på miljön (dok. 12608, res. 1815). Rapportören förespråkade tillämpning av försiktighetsprincipen då det konstaterades att forskningsrön och kliniska prövningar inte alltid var samstämmiga vad gäller den elektromagnetiska strålningens inverkan på miljön och människan. Ett resolutionsförslag om att förbjuda mobiltelefoner och trådlöst internet i skolor röstades ned till förmån för en mjukare skrivning om viss restriktivitet av mobiltelefoner samt företräde för trådbaserad internetanslutning i skolan.

2.9.2 Väpnade konflikters inverkan på miljön

Vid ständiga utskottets möte i november debatterades väpnade konflikters inverkan på miljön (dok. 12774, res. 1853). Det konstaterades att väpnade konflikter ofta får katastrofala konsekvenser vad gäller infrastruktur, förgiftning av åkrar och vatten samt ett överutnyttjande av naturresurser. Den parlamentariska församlingen underströk bl.a. vikten av att inkludera miljöaspekter i den militära utbildningen och att stödja framtagandet av ett avtal för att förbjuda fosforvapen samt att ansluta sig till överenskommelsen som förbjuder klustervapen.

2.10 Jämställdhet

2.10.1 Fler kvinnor i ekonomiska och sociala beslutsfattande organ

Kvotering för att få fler kvinnor i ekonomiska och sociala beslutsfattande organ var en fråga som debatterades av församlingen under junisessionen (dok. 12540, rek. 1977, res. 1825). Enligt församlingen kan positiv särbehandling vara nödvändigt under en övergångsperiod. Man uppmanade medlemsstaterna att införa åtgärder för att säkerställa möjligheterna att förena privatliv och yrkesliv, särskilt när det gäller föräldraledighet, jämn fördelning mellan kvinnor och män i familjelivet och flexibla arbetsformer. Framför allt ansåg dock församlingen att radikala förändringar i samhället bör främjas i syfte att få slut på stereotypa könsroller som leder till att kvinnor förblir i underordnade roller.

2.10.2 Reglering av våldspornografi och bekämpandet av barnpornografi

Församlingen är djupt oroad över allmänhetens ökade tillgång till våldsamt och extremt pornografiskt material och uppmanade de europeiska regeringarna att säkerställa ett effektivt genomförande av befintlig lagstiftning som reglerar produktion, distribution och försäljning av pornografi (dok. 12719, rek. 1981, res. 1835). Tillsammans med andra former av hård och mjuk pornografi och den utbredda användningen av sexualiserade bilder av kvinnor i medierna förhindrar våldsam pornografi faktisk jämställdhet.

Under samma debatt behandlade församlingen också en rapport om bilder på övergrepp mot barn (dok. 12720, rek. 1980, res. 1834). Församlingen underströk att barnpornografi på internet snabbt bör tas bort där det är möjligt, alternativt blockeras. Enhälligt yttrade församlingen att medlemsstaterna, på lång sikt, bör kriminalisera avsiktlig visning av pornografiskt material med barn.

2.11 Europarådets kampanjer

2.11.1 Bekämpning av familjerelaterat våld

Europarådets konvention om våld mot kvinnor och våld i hemmet (CETS 210, även kallad Istanbulkonventionen) antogs den 7 april 2011. Konventionen öppnades för signering vid ministermötet i Istanbul, Turkiet, den 11 maj då bl.a. utrikesminister Carl Bildt skrev under. Regeringskansliet har gett en utredare i uppdrag att analysera Europarådets konvention om att förebygga och stoppa våld mot kvinnor och våld i hemmet, att överväga vilka lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder som krävs för att Sverige ska kunna tillträda konventionen samt lämna förslag till sådana åtgärder. Uppdraget ska redovisas senast den 31 augusti 2012.

Konventionen var ett resultat av en lång process där bl.a. församlingens parlamentariska nätverk spelat en mycket aktiv roll under den kampanj mot våld mot kvinnor i nära relationer som pågick 2006–2008 och som fortsatt sedan dess. Carina Hägg är riksdagens kontaktperson i nätverket mot våld mot kvinnor. Under oktobersessionen arrangerade nätverket ett möte där stalkning (olaga förföljelse) diskuterades. Det framkom att stalkning inte är kriminaliserat i alla Europarådets medlemsstater men bör ses som ett allvarligt brott. Numera sker förföljelsen av en person inte enbart fysiskt utan även via internet. Det kan konstateras att en lag mot stalkning trädde i kraft i Sverige den 1 oktober 2011.

För tolfte året i rad högtidlighöll riksdagen FN:s internationella dag för avskaffande av våld mot kvinnor. Den 29 november anordnades i riksdagen ett seminarium av Europarådsdelegationen i samverkan med UN Women Sverige. Temat var Europarådets konvention mot våld mot kvinnor och det

svenska rättsväsendet. Medverkande var justitiekansler Anna Skarhed, statssekreterare Amelie von Zweigbergk och länspolismästare Carina Götblad.

2.11.2 Kampanj för att stoppa sexuellt våld mot barn

Europarådets kampanj för att stoppa sexuellt våld mot barn inleddes i november 2010. Kampanjen pågår under tre år och huvudmålen med kampanjen är dels att få Europarådets 47 medlemsländer att ansluta sig till konventionen om att skydda barn mot sexuellt utnyttjande och sexuell misshandel (CETS 201, också kallad Lanzarotekonventionen), dels att sprida kunskap om sexuellt våld mot barn. Det är även möjligt för EU och icke-europeiska stater att ansluta sig till konventionen. Namnet på kampanjen är "One in five" vilket syftar på att ett av fem barn i Europa antas någon gång ha utsatts för sexuellt våld.

För närvarande har 15 av Europarådets medlemsländer ratificerat konventionen och 28 har undertecknat den. Sverige har undertecknat konventionen men inte ratificerat den ännu, något som dock förordas i SOU 2010/71. Sexuallbrottsutredningens betänkande har remitterats, och förslaget bereds nu inom Regeringskansliet. Målsättningen är att kunna besluta om en proposition våren 2012.

Den parlamentariska församlingen har utarbetat en handbok för parlamentariker som ger en översikt av Lanzarotekonventionen och tips om hur nationella parlament kan arbeta med frågorna samt konkreta exempel på hur olika länder har lagstiftat. Handboken lanserades vid den parlamentariska församlingens januarsession 2011. Ett parlamentariskt nätverk för kontaktpersoner inom församlingen för kampanjen har skapats, och från riksdagens sida har Carina Ohlsson utsetts som kontaktperson. Under 2011 har nätverket haft fyra möten med följande teman: "grooming" (kontaktsökande med barn för sexuellt ändamål), barnsexturism och blockering av barnpornografiska sidor på internet. Vid nätverksmötet om "grooming" medverkade svenska kammaråklagaren Ulrika Rogland som talare.

Den 12 maj 2011 arrangerade Europarådsdelegationen ett seminarium i riksdagen där den tidigare idrottsstjärnan Patrik Sjöberg och Barnombudsmannen Fredrik Malmberg deltog. Seminariet uppmärksammade Patrik Sjöbergs bok där han beskriver hur han utsattes för sexuellt våld av sin tränare i sin ungdom. Seminariet var välbesökt och fick stor medial uppmärksamhet.

2.12 Priser och utmärkelser

2.12.1 Europapriset

Sedan 1955 har församlingen delat ut ett årligt pris till den europeiska stad, kommun eller region som på ett föredömligt sätt arbetat för att stärka Europasamarbetet. Priskommittén utgörs av ett underutskott i församlingens miljö- och jordbruksutskott. Europapriset 2011 delades mellan städerna Landerneau,

Frankrike, och Hünfeld, Tyskland, som haft ett mer än 40-årigt långt samarbete. Priskommittén ville med sitt val visa att också små samhällen med ett aktivt Europasamarbete har möjlighet att få utmärkelsen.

2.12.2 Pris för mänskliga rättigheter

År 2009 delade den parlamentariska församlingen för första gången ut ett pris för främjandet av mänskliga rättigheter som instiftats i april 2007 (res. 1547). Priset utmärker en representant för det civila samhället eller en frivilligorganisation för betydande insatser för att främja de mänskliga rättigheterna i Europa. Både enskilda personer och organisationer kan nomineras. En panel bestående av sju medlemmar, nämligen församlingens president, ordföranden för det juridiska utskottet, ordföranden för granskningsutskottet och fyra oberoende personer med erkänd ställning inom MR-området, beslutar om det årliga priset. Prissumman är på 10 000 euro. MR-priset 2011 tilldelades den ryska frivilligorganisationen Committee against torture (Komitet Prctiv Pytok) för sitt stöd till människorättsoffer och för arbetet mot straffrihet.

BILAGA 1

Den svenska delegationen

Den svenska delegationen består av sex ordinarie ledamöter och sex suppleanter. Samtliga tolv ledamöter deltar aktivt i församlingen och dess organ, dock har Sverige endast sex röster vid voteringar i plenum.

Ordinarie ledamöter

1. Marietta de Pourbaix-Lundin (M), delegationens ordförande
2. Björn von Sydow (S), delegationens vice ordförande
3. Mats Johansson (M)
4. Carina Ohlsson (S)
5. Mikael Cederbratt (M)
6. Carina Hägg (S)

Suppleanter

1. Tina Acketoft (FP)
2. Lennart Axelsson (S)
3. Kerstin Lundgren (C)
4. Ingela Nylund Watz (S) t.o.m den 11 maj 2011
Jonas Gunnarsson (S) fr.o.m den 12 maj 2011
5. Mikael Oscarsson (KD)
6. Morgan Johansson (S)

Svenska rapportörskap

Marietta de Pourbaix-Lundin:

Utvecklingen i Ukraina	pågående
Motverka nynazistiska och främlingsfientliga manifestationer	pågående

Björn von Sydow:

Situationen i Kosovo	pågående
----------------------	----------

Mats Johansson:

Mediefrihetens tillstånd i Europa	pågående
-----------------------------------	----------

Carina Ohlsson:

Parlamentens roll i stärkandet och utvecklingen av sociala rättigheter i Europa	avslutad
---	----------

Tina Acketoft:

Humanitära konsekvenser av kriget mellan Georgien och Ryssland – den humanitära situationen i de krigsdrabbade områdena	pågående
---	----------

Kerstin Lundgren:

Lissabonfördragets inverkan på Europarådet	avslutad
--	----------

Allvarliga bakslag för rättssäkerheten och mänskliga rättigheter i Ungern	pågående
<i>Morgan Johansson:</i>	
Skydd för journalisters källor	avslutad

Församlingens utskott och underutskott (utskottsersättare inom parentes):

Ständiga utskottet (består av delegationsordförande och utskottsordförande):
de Pourbaix-Lundin, von Sydow

Politiska utskottet: von Sydow ordförande, de Pourbaix-Lundin (Ohlsson, Lundgren)

Underutskottet för Mellanöstern: Lundgren, ex officio von Sydow

Underutskottet för externa relationer: de Pourbaix-Lundin, ex officio von Sydow

Underutskottet för förebyggande av konflikter genom dialog och försoning:
Lundgren, ex officio von Sydow

Utskottet för juridiska frågor och mänskliga rättigheter: de Pourbaix-Lundin, Hägg (Mats Johansson, Ohlsson)

Underutskottet för mänskliga rättigheter: Ohlsson

Underutskottet för bekämpning av brottslighet och terrorism: de Pourbaix-Lundin

Underutskottet för minoriteters rättigheter: de Pourbaix-Lundin

Underutskottet för intervjuer med domarkandidater: Hägg

Utskottet för ekonomi och utveckling: Cederbratt, Axelsson (Mats Johansson, Nylund Watz t.o.m. den 11 maj, Gunnarsson fr.o.m. den 20 juni)

Underutskottet för utvecklingsfrågor: Axelsson

Utskottet för social-, hälsovårds- och familjefrågor: Oscarsson, Ohlsson (de Pourbaix-Lundin, Morgan Johansson)

Underutskottet för barnfrågor: Ohlsson ordförande (de Pourbaix-Lundin)

Underutskottet för Europas sociala stadga: Ohlsson (de Pourbaix-Lundin)

Utskottet för migrations-, flykting- och befolkningsfrågor: Cederbratt, Nylund Watz t.o.m. den 11 maj, Gunnarsson fr.o.m. den 20 juni (Acketoft, Hägg)

Underutskottet för migration: Acketoft (Nylund Watz t.o.m. den 11 maj)

Underutskottet för flyktingar: Cederbratt

Utskottet för kultur, vetenskap och utbildning: Mats Johansson, Morgan Johansson andre vice ordförande (Acketoft, Hägg)

Underutskottet för mediefrågor: Morgan Johansson, Mats Johansson

Utskottet för miljö- och jordbruksfrågor samt lokala och regionala ärenden: Lundgren, Ohlsson (Oscarsson, Axelsson)

Underutskottet för hållbar utveckling: Ohlsson (Lundgren)

Underutskottet för energi: Ohlsson

Underutskottet för Europapriset: Lundgren

Utskottet för jämställdhet mellan kvinnor och män: Ackeftoft, Hägg (de Pourbaix-Lundin, von Sydow)

Underutskottet om våld mot kvinnor: Hägg

Underutskottet för att främja kvinnors deltagande i beslutsprocesser: Hägg vice ordförande (de Pourbaix-Lundin)

Underutskottet för människohandel: Ackeftoft

Utskottet för granskning av medlemsländernas uppfyllande av sina åtaganden ("granskningsutskottet"; medlemmarna utses av partigrupperna): de Pourbaix-Lundin, Lundgren, ex officio von Sydow

Partigrupper

1. Det europeiska folkpartiet (Group of the European People's Party, EPP/CD): de Pourbaix-Lundin, Mats Johansson, Cederbratt och Oscarsson
2. Den socialistiska gruppen (Socialist Group, SOC): von Sydow, Ohlsson, Morgan Johansson, Hägg, Axelsson, Nylund Watz (t.o.m. 11 maj), Gunnarsson (fr.o.m. 20 juni)
3. Alliansen för Europas liberaler och demokrater (ALDE): Lundgren, Ackeftoft
4. Den europeiska demokratiska gruppen (EDG)
5. Den förenade europeiska vänstern (Group of the Unified European Left, UEL)

BILAGA 2

Europarådets parlamentariska församlings gästtalare 2011

Statliga och parlamentariska gäster

Turkiets utrikesminister Ahmet Davutoğlu	24/1 2011
	12/4 2011
Turkiets president Abdullah Gül	25/1 2011
Serbiens president Boris Tadić	26/1 2011
Rumäniens president Traian Băsescu	27/1 2011
Turkiets premiärminister Recep Tayyip Erdoğan	13/4 2011
Ukrainas utrikesminister Kostyantyn Gryshchenko	20/6 2011
	3/10 2011
Marockos representanthus talman Abdelwahed Radi	21/6 2011
Marockos överhus talman Mohamed Cheikh Biadillah	21/6 2011
Ukrainas president Viktor Janukovitj	21/6 2011
Armeniens president Serzh Sargsyan	22/6 2011
Bulgariens utrikesminister Nickolay Mladenov	22/6 2011
Palestinas nationella råds talman Salim Al-Za'noon	4/10 2011
Palestinska myndighetens president Mahmoud Abbas	6/10 2011

Företrädare för internationella organisationer

Europeiska journalistfederationens president Arne König	25/1 2011
Internationella kommissionen mot dödsstraffets president Federico Mayor Zaragoza	14/4 2011
OECD:s generalsekreterare Angel Gurría	5/10 2011
FN:s särskilda rapportör för handel med barn, barnprostitution och barnpornografi Najat Maalla M'jid	5/10 2011

BILAGA 3

Förteckning över församlingens beslut 2011

Rekommendationer

En rekommendation är ett förslag som församlingen lägger fram för ministerkommittén. Genomförandet ingår inte i församlingens utan regeringens kompetens.

1950	Skydd för journalisters källor
1951	Uppföljning av reformen av Europarådet
1952	Vittnesskydd som en hörnsten för rättvisa och försoning på Balkan
1953	Skyldigheten för medlemsstater och observatörsstater i Europarådet att samarbeta vid åtal för krigsbrott
1954	Försoning och politisk dialog mellan länderna i forna Jugoslavien
1955	Verkställigheten av domar från Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter
1956	Förebygga skada för flyktingar och invandrare i utlämnings- och utvisningsfall: Artikel 39 indikationer från Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter
1957	Våld mot kristna i Mellanöstern
1958	Övervakningen av åtaganden i fråga om sociala rättigheter
1959	Förebyggande hälsovårdspolicyer i Europarådets medlemsländer
1960	Behovet av ett globalt övervägande av mänskliga rättighetsaspekter inom biometri
1961	Hårt skuldsatta stater: ett hot mot demokratin och mänskliga rättigheter
1962	Den religiösa dimensionen av den interkulturella dialogen
1963	Bekämpandet av fattigdom
1964	Behovet av att utvärdera framstegen i implementeringen av Bernkonventionen
1965	Utbildning mot våld i skolan
1966	Skydda barn och unga från fetma och typ 2-diabetes
1967	Det storskaliga anländandet av illegala migranter, asylsökande och flyktingar på Europas södra kuster
1968	Stärkandet av preventionsmekanismer mot tortyr i Europa

- 1969 Ensamkommande flyktingbarn i Europa: frågor om ankomst, vistelse och återvändande
- 1970 Skydd av migrerande kvinnor på arbetsmarknaden
- 1971 Inverkan av EU:s östliga partnerskap på den ekonomiska utvecklingen i östra Europa
- 1972 Situationen i Tunisien
- 1973 Asylsökande och flyktingar: ansvarsfördelning i Europa
- 1974 Räddningsaktioner till havs av asylsökande, flyktingar och olovliga migranter
- 1975 Leva tillsammans i 21:a århundradets Europa: uppföljning av Europarådets rapport från gruppen av eminenta personer
- 1976 Parlamentens roll i stärkandet och utvecklingen av sociala rättigheter i Europa
- 1977 Fler kvinnor i ekonomiska och sociala beslutsfattande organ
- 1978 Mot en europeisk ramkonvention om ungdomars rättigheter
- 1979 Könnsselektion före födseln
- 1980 Bekämpandet av barnpornografi genom engagerade, tvärgående och internationellt samordnade åtgärder
- 1981 Våldsam och extrem pornografi
- 1982 Lissabonfördragets inverkan på Europarådet
- 1983 Missbruk av statlig sekretess och nationell säkerhet: hinder för parlamentarisk och rättslig kontroll av brott mot mänskliga rättigheter
- 1984 Skydd av privatlivet och personuppgifter på internet och on-line-medier
- 1985 Papperslösa barn i irreguljära situationer: en verklig anledning till oro
- 1986 Deklarationen om principer för jämställdhet och Europarådets aktiviteter
- 1987 Bekämpande av alla former av diskriminering baserat på religion
- 1988 Den svarta ekonomin: ett hot mot demokrati, utveckling och rättssäkerhet
- 1989 Beviljande av deltagarstatus för den internationella icke-statliga organisationen Andante

Resolutioner

En resolution avser dels ett beslut av församlingen i en fråga som församlingen är behörig att genomföra, dels en ståndpunkt som församlingen företräder och ensam är ansvarig för.

1782	Omänsklig behandling av människor och illegal organhandel i Kosovo
1783	Uppföljning av reformen av Europarådet
1784	Vittnesskydd som en hörnsten för rättvisa och försoning på Balkan
1785	Skyldigheten för medlemsstater och observatörsstater i Europarådet att samarbeta vid åtal för krigsbrott
1786	Försoning och politisk dialog mellan länderna i forna Jugoslavien
1787	Verkställigheten av domar från Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter
1788	Förebygga skada för flyktingar och invandrare i utlämnings- och utvisningsfall: Artikel 39 indikationer från Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter
1789	Ifrågasättande på formella grunder av de ännu inte godkända ackrediteringarna av de parlamentariska delegationerna från Montenegro, San Marino och Serbien
1790	Situationen i Vitryssland i presidentvalets kölvatten
1791	Situationen i Tunisien
1792	Övervakningen av åtaganden i fråga om sociala rättigheter
1793	Främja ett aktivt åldrande – kapitalisera på äldre människors arbetspotential
1794	Att bevara miljön i Medelhavet
1795	Genetiskt modifierade organismer – en lösning för framtiden?
1796	Unga lagöverträdare – sociala åtgärder, utbildning och rehabilitering
1797	Behovet av ett globalt övervägande av mänskliga rättighetsaspekter inom biometri
1798	Rättvis representation av politiska partier eller grupper från nationella parlament i delegationerna till den parlamentariska församlingen
1799	Uppförandekod för rapportörer i den parlamentariska församlingen
1800	Bekämpandet av fattigdom
1801	Georgiens uppfyllande av sina förpliktelser och åtaganden

- 1802 Behovet av att utvärdera framstegen i implementeringen av Bernkonventionen
- 1803 Utbildning mot våld i skolan
- 1804 Skydda barn och unga från fetma och typ 2-diabetes
- 1805 Det storskaliga anländandet av illegala migranter, asylsökande och flyktingar på Europas södra kuster
- 1806 Kvinnor på landsbygden i Europa
- 1807 Dödsstraffet i Europarådets medlems- och observatörländer, ett brott mot mänskliga rättigheter
- 1808 Stärkandet av preventionsmekanismer mot tortyr i Europa
- 1809 Vatten – en källa till konflikt
- 1810 Ensamkommande flyktingbarn i Europa: frågor om ankomst, vistelse och återvändande
- 1811 Skydd av migrerande kvinnor på arbetsmarknaden
- 1812 Inverkan av EU:s östliga partnerskap på den ekonomiska utvecklingen i östra Europa
- 1813 Främja mikrokrediter för en mer social ekonomi
- 1814 Reform av EU:s politik för en gemensam fiske- och jordbrukspolitik
- 1815 Den potentiella faran med elektromagnetiska fält och dess effekter på miljön
- 1816 Hälsorisker med tungmetaller och andra metaller
- 1817 Den parlamentariska församlingens budget för 2012–2013
- 1818 Förfrågan om status som ”partner för demokrati” hos den parlamentariska församlingen inlämnad av Marockos parlament
- 1819 Situationen i Tunisien
- 1820 Asylsökande och flyktingar: ansvarsfördelning i Europa
- 1821 Räddningsaktioner till havs av asylsökande, flyktingar och olovliga migranter
- 1822 Reform av den parlamentariska församlingen
- 1823 De nationella parlamenten: garantier för mänskliga rättigheter i Europa
- 1824 Parlamentens roll i stärkandet och utvecklingen av sociala rättigheter i Europa
- 1825 Fler kvinnor i ekonomiska och sociala beslutsfattande organ
- 1826 Utvidgning av demokratin genom att sänka rösträttsåldern till 16 år

1827	Framåtskridandet av församlingens övervakningsförfarande (juni 2010–maj 2011)
1828	Vändande av den kraftiga nedgången i sysselsättning för ungdomar
1829	Könsselektion före födseln
1830	Förfrågan om status som ”partner för demokrati” hos den parlamentariska församlingen inlämnad av Palestinas nationella råd
1831	Samarbete mellan Europarådet och de framväxande demokratierna i arabvärlden
1832	Nationell suveränitet och statsstatus i samtida internationell lag: behovet av förtydliganden
1833	OECD:s verksamhet 2010–2011
1834	Bekämpandet av barnpornografi genom engagerade, tvärgående och internationellt samordnade åtgärder
1835	Våldsam och extrem pornografi
1836	Lissabonfördragets inverkan på Europarådet
1837	Hur de demokratiska institutionerna i Armenien fungerar
1838	Missbruk av statlig sekretess och nationell säkerhet: hinder för parlamentarisk och rättslig kontroll av brott mot mänskliga rättigheter
1839	Den politiska situationen på Balkan
1840	Mänskliga rättigheter och kampen mot terrorism
1841	Omarbetning av olika bestämmelser i arbetsordningen för den parlamentariska församlingen – genomförandet av resolution 1822 (2011) om reformen av den parlamentariska församlingen
1842	Uppdragsbeskrivningen för den parlamentariska församlingens utskott – genomförandet av resolution 1822 (2011) om reformen av den parlamentariska församlingen
1843	Skydd av privatlivet och personuppgifter på internet och online-medier
1844	Deklarationen om principer för jämställdhet och Europarådets aktiviteter
1845	Grundläggande rättigheter och skyldigheter
1846	Bekämpande av alla former av diskriminering baserat på religion
1847	Den svarta ekonomin: ett hot mot demokrati, utveckling och rättssäkerhet
1848	Utmaningarna som små nationella ekonomier står inför

- 1849 Stimulans för lokal utveckling: en innovativ ansats för krisdrabbade regioner
- 1850 Vad Europa kan göra för barn i efterverkningarna av naturkatastrofer och krissituationer: exemplen Haiti och Afghanistan
- 1851 Väpnade konflikters inverkan på miljön
- 1852 Psykiskt våld
- 1853 Skyddsorder för offer för våld i hemmet
- 1854 Säkerställande av skydd mot attacker på en persons heder och rykte

Yttranden

- 280 Utkast till Europarådskonvention om att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet
- 281 Europarådets budget och prioriteringar för 2012–2013